

Alter Ego Pictures przedstawia

Jaskółka



w kinach od 16 maja

Debiut Bartosza Warwasa, drugi w historii Szkoły Filmowej w Łodzi
pełnometrażowy film dyplomowy.

Czas trwania: 73 min.

"Jaskółka", film dyplomowy w reż. Bartosza Warwasa, ze zdjęciami Ernesta Wilczyńskiego (opieka pedagogiczna: Filip Bajon, Zbigniew Wichlacz, Jerzy Zieliński), to drugi w historii Szkoły Filmowej w Łodzi - po "Rysopisie" w reż. Jerzego Skolimowskiego z 1964 roku - pełnometrażowy film dyplomowy.

Synopsis

Wielkanoc 2000 roku. Piętnaście lat po ucieczce z domu Agnieszka Jaskółka wraz z córką Niną powraca do rodzinnego miasta, żeby pojednać się z ojcem. Podróż ta okaże się podróżą w czasie, w trakcie której Agnieszka na nowo przeżyje wydarzenia sprzed trzydziestu lat: dorastania w świecie, w którym wódka leje się strumieniami, nocne lekcje gry na pianinie pod dyktando pijanego ojca stają się rutyną, a sukienka komunijna warta jest mniej niż album Beatlesów. W świecie, w którym powszechny podziw i szacunek zapewniają kolorowy telewizor i zagraniczne auto.

Gierek zastępuje Gomułkę, Polska zajmuje trzecie miejsce w mistrzostwach świata w piłce nożnej, kończy się wojna w Wietnamie, a Karol Wojtyła zostaje papieżem. Agnieszce Jaskółce kolorowe lata siedemdziesiąte przywodzą jednak na myśl zupełnie inne wspomnienia. 21 czerwca 1973 roku Stan Borys wykonuje w trakcie festiwalu w Opolu „Jaskółkę uwięzioną”, a przed telewizorami śledzi to wydarzenie cała Polska. Nie inaczej jest w mieszkaniu Jaskółków. Tego wieczoru wydarzy się jednak coś więcej, coś, co odciśnie dozgonne, choć nieuświadomione piętno na życiu 9-letniej dziewczynki...

Fragment filmu dostępny jest [tu](#).



Twórcy

Reżyseria: Bartosz Warwas

Scenariusz: Bartosz Warwas, Marcin Włodarski, Ewa Kustusz

Zdjęcia: Ernest Wilczyński

Muzyka: no.wak

Scenografia: Izabela Cieszek

Kostiumy: Justyna Cieślik-Płusa

Obsada: Marcin Włodarski (Zdzisław Jaskółka, ojciec Agnieszki), Ewa Kustusz (Agnieszka Jaskółka; Janina Jaskółkowa, matka Agnieszki), Barbara Dembińska (stara Jadzia Dziobasowa), Michał Staszczak (Dziobas), Bronisław Wrocławski (Henio „Prorok”)

Zdjęcia do filmu realizowane były na terenie Łodzi w dniach 29.09.2011-18.11.2011.

Reżyser o filmie

Fragmenty wywiadu „Frustracja może być twórcza”, rozm. Anna Michalska, Magazyn Filmowy SFP, nr 30/2014:

Skąd pomysł na *Jaskółkę*?

Kiedyś przeczytałem w gazecie historię kobiety, która pod wpływem nagłego impulsu przypomniawszy sobie, jak ojciec i jego koledzy gwałcili ją w dzieciństwie. A jej koleżankę po jednym z gwałtów wspólnie zabili... Kobieta wyparła te wydarzenia ze swojej pamięci i dopiero po latach, gdy sama urodziła córkę, wszystko do niej wróciło. Zafrapowało mnie, jak skutecznie można wymazać traumatyczne fakty z własnej świadomości.

Ta wstrząsająca opowieść długo czekała na realizację.

Chciałem sięgnąć do tej historii już parę lat temu, jednak wtedy nic z tego nie wyszło. Ale ta sprawa cały czas we mnie tkwiła, czekała na właściwy moment. Trzy lata temu natrafiłem na nagranie Stana Borysa „Jaskółka uwięziona”, którego wcześniej nie znałem. Piosenka mnie emocjonalnie poraziła i niespodziewanie wtedy tamta historia do mnie wróciła. Zobaczyłem ostatnią sekwencję, której towarzyszy piosenka. Tak wygląda zresztą mój sposób pracy: próbuję emocje z obrazu zapisać w muzyce.

Zdjęcia realizowaliście jesienią 2011 roku. Jednak prace nad filmem trwały znacznie dłużej.

Pierwsza wersja filmu, którą zmontowaliśmy bezpośrednio po zdjęciach, trwała 83 minuty. Wydawało nam się wtedy, że to wersja optymalna. Ale ze względów finansowych na prawie rok zawiesiliśmy dalsze działania. Paradoksalnie, to bardzo pomogło filmowi. Nabrałem przez ten czas dystansu i kiedy wróciliśmy do pracy, wiedzieliśmy, co trzeba poprawić. Skróciliśmy trochę film, wyrzuciliśmy dwie sceny. Tak powstała wersja finalna.

Rodzina w *Jaskółce* jest patologiczna, otoczenie – odpychające, pełne niebezpieczeństw. Czy ta wizja świata jest panu bliska?

Jeśli chodzi o otaczającą nas rzeczywistość, jestem pesymistą. Nie wierzę w dobro w ludziach, boję się tłumu. W mojej głowie świat jest pozornie piękny, ale za czterema ścianami mieszkań, dzieją się często straszne rzeczy. Tak jak w *Blue Velvet* Davida Lyncha... Staralem się, żeby w moim filmie nie było ani jednej pozytywnej postaci. Dlatego Agnieszka jest niesympatyczna, ale nie mogła być inna. Nina, jej mała córeczka, będzie do niej podobna. Pałeczka zła w tej sztafecie zostanie przekazana dalej. Ale zaznaczmy, to nie ich wina, to świat do tego je zmusza.

Czego pan szuka w kinie?

Przede wszystkim oryginalności – formalnej i treściowej. Sam wciąż poszukuję nowej struktury – jestem bowiem przekonany, iż rolą mojego pokolenia jest bycie forpocztą nowej epoki i formacji kulturowej. Staram się więc wyjść jej naprzeciw. Oryginalność średnio jednak popłaca w wymiarze – nazwijmy go – doczesnym. Wywołuje duży opór odbiorców, nie tylko kinomanów. To rodzi frustrację, ale z drugiej strony ta frustracja może być bardzo twórcza, o ile tylko napędza do dalszego działania.

O reżyserze

Bartosz Warwas – ur. w 1978 roku w Krakowie. Absolwent polonistyki na Uniwersytecie Jagiellońskim, oraz reżyserii na PWSFTViT w Łodzi. Jego filmy wyświetlane były festiwalach m.in. w Bilbao, San Francisco, Monterrey, Manchesterze, Paryżu, Rio de Janeiro, Montevideo, New Delhi, Tajpej, Teheranie, Berlinie, Londynie i Dreźnie.

Wybrana filmografia:

2013 – *Jaskółka*

2012 – *Dzień oszusta*

2011 – *Protokoły mędrców Syjonu*

2011 – *Hegel i motyl*

2010 – *MC. Człowiek z winylu*

ALTER EGO PICTURES Sp. z o.o. - firma zajmująca się produkcją filmową oraz świadcząca usługi promocyjno-marketingowe związane z dystrybucją kinową. Jej założycielami są: Roman Jarosz, Wojciech Laskowski oraz Izabela Igel. Pierwszą produkcją filmową Alter Ego Pictures są *Płynące wieżowce*, film Tomasza Wasilewskiego.

D o d a t k o w e i n f o r m a c j e :

Joanna Jakubik, j.jakubik@alteregopictures.pl

Obserwuj na:



Alter Ego Pictures Sp. z o.o.
Ul. Chełmska 21 lok. 422
00-724 Warszawa
www.alteregopictures.pl